

ΕΤΟΣ ΣΤ. ΑΡΙΘΜΟΣ 302

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΝΙΚΟΣ ΑΝΔΡΟΥΛΙΑΚΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 10

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΕΜΕΙΝΕ ΧΩΡΙΣ ΔΙΚΑΣΤΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ ΕΛΕΥΘΕΡΝΑΝ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΕΜΠΑΙΖΕΙ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Από έτους ενός και ημίσεος τὸ Πρωτοδικεῖον Ρεθύμνης λειτουργεῖ μὲ 3 δικαστάς. Τὸν Πρόεδρον κ. Ν. Τζωριζακάνιν καὶ τοὺς Πρωτοδίκας κ. Ἰωάν. Ταβλᾶν καὶ Κ. Παπαγεωργίου. Τὸ Πρωτοδικεῖον Ρεθύμνης ἔχει οργανικῶς 4 δικαστάς, ἀλλ' ἀπὸ μακροῦ χρόνου, τὸ Πρωτοδικεῖον ἔχασε τὸν ἕνα του πόδα, ὅσῳ δὲ καὶ ἂν εἶναι εὐσταθεῖς οἱ ὑπολειφθέντες, κατὰ φυσικὸν νόμον χωλαίνει. Ἄν πρόπει νὰ λησμονῆται ὅτι τὸ Πρωτοδικεῖον Ρεθύμνης λόγω ποσοῦ ἐργασίας ἔρχεται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἐκ τῶν ὁμοειδῶν δικαιοτηρίων τῆς Νήσου καὶ πλείστον ἐκ τοῦ λοιποῦ Κράτους. Αἰτίαι ἐκτός τοῦ ὕλικου ἐκ πολιτικῆς ἐργασίας τὸ ποινικὸν τμήμα αὐτοῦ εἶναι μέγιστον. Ἡ ἀνάκρισις θὰ ἐπρεπε νὰ διεξάγεται ὑπὸ δύο ἀνακριτῶν—διεξάγεται ἢ πληθώρα τῆς ἀνατομῆς ἐργασίας, τὸ δὲ Κακοῦρητοδικεῖον λόγω τῆς ἀδρόσας ἐγκληματικότητος τοῦ Νομοῦ Χανίων καὶ τῆς ἐλλείψεως συγκοινωνιῶν μὲ τὸ Ἡράκλειον, ἀσπαστοῦ ἐκ τῶν 30 ἡμερῶν τοῦ μηνὸς τὰς 16. Ἀφαιρουμένων δὲ καὶ τῶν Κυριακῶν, ὑπολείπονται ἡμέραι 10 ἐξ ὧν 4 ἀσπαστοῦ τὸ Πλημμελειοδικεῖον, ἔσχατος 4 ἢ συζητήσις τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων, μένουσι δὲ μόλις δύο (2) ἡμέραι διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων, τὴν μελέτην τῶν ποινικῶν τὴν Προεδρικὴν διαδικασίαν καὶ τὴν λειτουργίαν τῶν ἀπειρηθῶν Ἐπιτροπῶν εἰς ἃς μετέχουσι δικασταί. Ἐκ τῆς ἀπλῆς ἀπαρτιμῆσεως τῶν ὑποθέσεων τοῦ Πρωτοδικείου Ρεθύμνης, ἐννοεῖ εὐκόλως καὶ ὁ ἄμοιρος τῶν σχετικῶν πραγμάτων, ἔαν, ὡς ἔχει, δύναται νὰ εἶναι ἐνήμερον. Μὲ δύο δικαστάς δηλαδὴ καὶ τὸν Πρόεδρον. Ἡ Ἐισαγγελία Ἐφετῶν ἔχει τὴν γνώμην ὅτι θὰ ἔπρεπε ν' ἀξήθη ὁ οργανικὸς ἀριθμὸς τῶν θέσεων δικαστῶν εἰς 5, ἀλλὰ ὁ κ. Τουρκοβασίλης ἀντιθέτως νομίζει ὅτι ἡ «δουλιὰ γίνεται καὶ μὲ τρεῖς». Ἀσημονδῶν ὁ κ. Ὑπουργὸς ὅτι καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Πρωτοδικείων Ρεθύμνης ἀνυπόχρηστοι νὰ εὐρεθοῦν δικασταὶ εἶναι ἄνθρωποι μὲ νευρικὸν σύστημα ὑποκύπτου εἰς τὴν ὑπερκόπωσιν, δὲν ἐνδιαφέρεται καὶ διὰ τὸν Λαὸν τοῦ ὅπου μάλιστα συμφέροντα διακινδυνεύουσι ἐκ τῆς βραδείας κινήσεως, τῆς ἄλλως ἀναποφεύκτου, τῶν ὑποθέσεων του. Ἐὰν δέ, ὡς εἶναι ἀληθές, ἡ Δικαιοσύνη, μάλιστα ποιητικῆ, καταστάσει ἐντυπωτικῆ, μόνον ἔαν ταχεῖα λειτουργεῖ, φαντάζεται εὐκόλως τις, πόσον κακοῦ καὶ ἐκ ταύτης τῆς πλευρᾶς, γίνεται πρόξενος ἢ σημερινῆ ποσοτικῆ σύνθεσις τοῦ Πρωτοδικείου. Ὁ κ. Τουρκοβασίλης, ὑποκύψας εἰς τὴν ἀνάγκην τῶν πραγμάτων ἀπέστειλε, νοσερῶς, πρὸ ἐνός ἔτους, τὸν Πρωτοδικὴν Στάμον εἰς Ρεθύμνον, διὰ νὰ τὸν κρατήσῃ

εἰς Ἀθήνας καθὼς διήρχετο ἐξ αὐτῶν διὰ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ. Ἐμεσολάβησε μακρὰ σιωπῆ. Ἡ Ἐισαγγελία Ἐφετῶν διαρρηγνύει τὰ ἱμάτια τῆς, ζητοῦσα τὴν ἀποστολὴν δικαστοῦ καὶ τὴν ἀπόσπασιν προσθέτου δικαστοῦ εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον. Ἀναφέρεται ὁ κ. Πρόεδρος. Διαμαρτύρεται ὁ δικηγορικὸς Σύλλογος Ρεθύμνης ὁστις ἀπειλεῖ ἀπεργίαν. Ἄλλ' ἐκεῖνος, ὁ παράδοξος αὐτὸς Ὑπουργός, ὁστις δὲν ἔχει διαθέσιμον καιρὸν νὰ μᾶς ἐνθυμῆται, δὲν ἀπήνησεν. Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐξανάστασιν τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ, ἠξιώθη καὶ τοῦτο, ἢ συμπλήρωσις τοῦ Πρωτοδικείου Ρεθύμνου. Ὁ κ. Τουρκοβασίλης ἀντιλαμβάνεται τὸ κριτικὸν τῶν στιγμῶν καὶ—ἀκουσον! ἀκουσον!—καταφεύγει εἰς τὸ ἐξῆς ἀχαριστήριον. Εἰς τὸ θεραπευτήριον Νταβός, ἔχει ἀποσταλῆ, ἀπὸ τῆς 15 Νοεμβρίου 1927, ὁ Πρωτοδίκης κ. Α. Παπαμαρτυρόπουλος, θλιβερὸν θῦμα τῆς ὑπηρεσίας. Εἰς τὸν πρωτοδικὴν αὐτὸν ἐχορηγήθη ἐκ τοῦ Ὑπουργείου ἀναρρωτικὴ ἀδειανὸς ἔτους, δυνάμει διατάγματος ἀπὸ 15 Νοεμβρίου. Ὁ κ. Τουρκοβασίλης, ἀπαντῶν εἰς τὰς πανταχόθεν διαμαρτυρίας, τοποθετεῖ τὴν 13ην Φεβρουαρίου τὸν ἐν ἀδείᾳ δικαστὴν εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον. Ἡ τοποθέτησις δηλαδὴ ὑπῆξεν ἀπολύτως εἰκονικῆ, ἐπιστεῦθη δὲ, πρὸς στιγμὴν, ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸν ὅτι θὰ «ἐπιανε» τὸ φιάσκο. Μὲ τὴν τοποθέτησιν αὐτὴν, εὐρίσκειται συμπληρωμένον εἰς τὴν.. ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, τὸ Πρωτοδικεῖον, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δικαιολογεῖται ὁ θόρυβος περὶ τῆς ἀνάγκης. συμπληρώσεως αὐτοῦ. Ἡ ψευδοτοποθέτησις δικαστοῦ ὅστις θὰ ἐπανέλθῃ ἐκ τῆς ἀδείας του τὴν 15 Νοεμβρίου 1928, εἶναι ἀνταξία ἐπαρχιακοῦ δικολάβου ἀλλὰ καὶ ὑβριστικῆ διὰ τὸν Λαὸν τῆς πρωτοδικειακῆς περιφέρειας Ρεθύμνης,—ὑβρις τὴν ὅποιαν πρέπει ν' ἀντιμετωπίσωμεν, οἱ μὲν δικηγόροι ἀπεργοντες, ὁ δὲ Λαὸς ἐκβιάζων τὴν συμπλήρωσιν.

Σὲ πολλὰς γωνίας τῆς Κρήτης, ὑπάρχει εὐλαβικὰ τοποθετημένη, ἢ ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος. Ἐνὸς παρελθόντος μακρονοῦ, λησμονημένου κάτω ἀπὸ τὴν σκόνην μὲ τὴν ὅποιαν οἱ αἰῶνες πασπαλίζουν τὰ γεγονότα, ὡς τόσο ὅμως πολὺ τραγουδισμένου, πάντα φρέσκου εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἔρευναν καὶ ἀξιοπρόσεχτου. Μία ἀπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς αὐτῆς γωνίας τῆς Νήσου εἶναι καὶ ἡ Ἐλεύθερνα. Καὶ στοὺς τόπους αὐτοὺς ποῦ ἐσήμανε ἢ σκαπάνη τῆς ἀρχαιολογικῆς ἀναζητήσεως, ὑπάρχουσι διαμορφωμένοι «τύποι». Γύρω ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς ἔχει φυσηθῆ τ' ἀεράκι τοῦ πολιτισμοῦ. Εἶναι ὑπερήφανοι γιὰ τὸν τόπον τοὺς καὶ ὀδηγοῦν τοὺς ξένους μὲ μίαν φανεράν ἀγερωχίαν εἰς τοὺς ἀρχαίους τόπους, τοὺς κατεβάζουσι κάτω στὶς σκαμμένες δεξαμενές—τοὺς ὀμιλοῦν περὶ «φαντασμάτων» καὶ γενικὰ τοὺς δίνουν μίαν «ἐμπεριστατωμένην» περιγραφήν συρραμένην ἀπὸ πεταχτὲς κουβέντες ποῦ πῆραν ἀπὸ δῶ κι' ἀπὸ κει, ἐκ στόματος τῶν «ἀρχαιολόγων». Στ' ἀχνάρια τ' ἀρχαίου κόσμου θανατίζεις τὴν ἀνθρώπινη ἐπιμονή. Τεράστιες δεξαμενὲς βροσκονταὶ σκαλισμέναι στὰ πέτρινα σπλάχνα τῆς Γῆς, σὲ μεγάλην ἔκτασιν, μ' ἀρχιτεκτονικὴ ὑποβλητικῆ, τόσο τεράστιες ποῦ βέβαια θὰ ἦσαν ἱκανεὶς νὰ ὑδρεύουσι μεγαλοῦπολιν καὶ τόσο ρυθμικῆς ποῦ σοῦ ἐμπνέουσι κατάπληξι. Ὁ βράχος ἔχει σκαφῆ ἀπὸ τὸ ἐπίμονον ἀνθρώπινον χέρι, σὲ βάθος 4 μέτρα. σὲ πλάτος 20, σὲ μῆκος 40. Θαῦμα τῆς ἀνθρώπινης φιλεργίας. Τ' ἀνθρώπινον νοῦ. Τοῦ ἀκατάβλητου, τοῦ μὴ γνωρίζοντος

ἐμπόδια. Τοῦ τιθασευτοῦ πάσης Γῆς. Γύρω ἀπὸ τὰ περίφημα αὐτὰ δημιουργήματα τῆς ἀνθρώπινης προσοχῆς, οἱ χωρικοὶ ἔχουσι γράψει πολλὰ καὶ φανταστικὰ ἱστορικά. Αἰφνης πιστεύουσι ὅτι τὸ ἀρχαῖον πνεῦμα, ἀνήσυχον ἀγρυπνεῖ, ἐκεῖ, μέσα εἰς τὴν μοῦχλαν τῶν δεξαμενῶν. Ἐνας πρεσβύτερος, ὁ Μάρκος Ἀποστολάκης βεβαίως ὅτι «φαντάσουσι ἢ στέρνες!». Ὁ ἴδιος ἐτοποθέτησε κάτι πελώριες «θρολόακες» παρουσίαν καὶ ἐκπροσώπων τῆς ἐξουσίας, δύο χωροφυλάκων, καταμεσίς τῆς δεξαμενῆς καὶ τὸ πρῶτον τῆς βροσκονταὶ παραμερισμέναι στὴ γωνία. Ἄλλος πάλιν, περὶ τῶν τῶν ἕνα βράδου ἀπ' ἔξω, ἀκουσε κατάπληκτος, σφοδρῶν λογομαχίαν μέσα στὶς στέρνες. Ἡσαν τὰ ξωτικά!

Καὶ οἱ ξένοι περὶ τῆς τακτικῆς, ἀπὸ τὴν Ἐλεύθερναν, λαμβάνοντες φωτογραφίας καὶ σημειώσεις. Ἡ «Τσαούσενα» εἶναι θανατίζουσι τύπος ἀγρότιδος ἄξια συντροφίσα τοῦ Γερῶ—Ἀποστολάκι, τοῦ ἱστορικοῦ «Τσαούση», μίαν ἀγῆραστης δόξας τῶν παλαιότερων Κρητικῶν ἀγῶνων, τῶν ὅποιον ὑπῆρξε ἕνας μέγιστος κι' ἀφοβὸς μαχητῆς, ὀμιλεῖ μὲ εἰρωνικὸν θανατοῦ διὰ τοὺς ξένους αὐτοὺς ἐρευνητάς.

—Νὰ σᾶς σεπῶ τὴν ἀλήθειαν, δὲν κατένε Κρητικὰ καὶ δὲ μπορούμε νὰ κουβεντιάσωμεν. Αὐτοὶ ναι, λόρδοι, παιδί μου, ἀπὸ μεγάλο σερά!..

Ὁ «Τσαούσης» πάλιν δὲ μπορεῖ νὰ ξεχάσῃ, μὴ Γερμανίδα ποῦ ὅπως ὁ ἄντρας τῆς ἐσκυβε πάνω ἀπὸ τὸν ἀπότομο γκρεμό, ἀνατολικὰ τῆς Ἐλεύθερνας, νὰ δῆ τὴν πεντάμορφη Φύσιν ξεχυμένην σ' ἀπειράριθμους ἐναλλα-

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡ. 117.000.000

85 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
10 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ
(ἐν Ἀμερικῇ, Ἀγγλίᾳ, Αἰγύπτῳ, καὶ Κύπρῳ)

ΠΥΚΝΟΤΑΤΟΝ ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ

Καταθέσεις εἰς Δραχμὰς καὶ Συναλλάγμα ἐπὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίας.

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ